

Sygn. akt VIII *Ua* 20/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Kalinka (spr.)
Sędziowie:	SSO Grażyna Łazowska SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2015r. w Gliwicach

sprawy z odwołania R. O. (O.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

przy udziale zainteresowanego Zespołu Szkół (...) przy Ośrodku
Leczniczo- (...) w K.

o zasiłek chorobowy

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 1 czerwca 2015 r. **sygn. akt** VI U 18/15

oddala apelację.

(-) SSO Grażyna Łazowska (-) SSO Teresa Kalinka (spr.) (-) SSR (del.) Renata Stańczak

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Transkrypcja uzasadnienia wygłoszonego

w dniu 22.10.2015 r. w sprawie VIII Ua 20/15

w zakresie znaczników czasowych 00:06:42 - 00:17:50.

	x_ (...)_VIII_Ua_20_15_51_ (...)_ (...)_ (...)_ (...)_X.mp4
--	--

* * * * * początek tekstu

Przewodniczący 00:00:00.674]

Uzasadnienie orzeczenia.

Wyrokiem z dnia 1 czerwca 2015 roku Sąd Rejonowy w Gliwicach zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. z dnia 17 listopada 2014 roku w ten sposób, że przyznał R. O. prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 26 lipca 2014 roku do 31 sierpnia 2014 roku i zwolnił odwołującego od obowiązku zwrotu pobranego zasiłku chorobowego za okres od 26 lipca 2014 roku do 31 sierpnia 2014 roku. Oddalił odwołanie w pozostałym zakresie i odstąpił od obciążania odwołującego kosztami zastępstwa procesowego.

Sąd Rejonowy ustali następujący stan faktyczny.

W dniu 17 listopada 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. wydał decyzję, w której zobowiązał R. O. do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego za okres od 26 lipca 2014 roku do 31 sierpnia 2014 roku wraz z odsetkami w łącznej kwocie 2.491,03 złotych oraz odmówił prawa do zasiłku chorobowego za ten sam okres. Zaskarżona decyzja, przeproszam za okres od 26 lipca 2014 roku do 26 września 2014 roku. Zaskarżona decyzja została wydana na podstawie artykułu 17 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa oraz artykułu 84 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych.

R. O. od 1 maja 2014 roku do 31 sierpnia 2014 roku był zatrudniony w Zespole Szkół (...) przy Ośrodku (...) dla dzieci w K. Z. na podstawie umowy o pracę. Stosunek pracy ustał w dniu 31 sierpnia

2014 roku w związku upływem czasu, na który została zawarta umowa.

Z uwagi na złamany palec stopy, odwołujący miał orzeczoną niezdolność do pracy

na okres od 6 czerwca do 26 września 2014 roku, a ostatnie zwolnienie lekarskie zostało wystawione w dniu 25 lipca 2014 roku na okres od 26 lipca do 26 września 2014 roku. Odwołujący otrzymał wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy oraz zasiłek chorobowy do dnia 31 sierpnia 2014 roku. Wysokość zasiłku chorobowego wyniosła 2.491,03 złotych, a od dnia 1 września 2014 roku nie pobierał zasiłku chorobowego. Ubezpieczony poinformował pracodawcę, że z dniem 1 września 2014 roku zamierza wrócić do pracy, dowiedział się, że nie ma możliwości dalszego zatrudnienia i czynił starania o podjęcie pracy u innego pracodawcy. Od 1 września 2014 roku został pracownikiem Zespołu Szkół (...) w B.

oraz Zespołu Szkół (...) w R., a na początku września 2014 roku odwołujący w następstwie badania wstępnego, przeprowadzonego przez lekarza medycyny pracy został uznany za zdolnego do pracy i od 1 września 2014 roku świadczył pracę za wynagrodzeniem.

Zdaniem Sądu Rejonowego odwołanie zasługiwało na uwzględnienie, a przepis 17 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego

w razie choroby i macierzyństwa nie dawał podstawy do stwierdzenia utraty prawa

do zasiłku chorobowego za cały okres zwolnienia. Zdaniem Sądu Rejonowego, pomimo tego, że odwołujący w trakcie orzeczonej uprzednio niezdolności do pracy za okres

do 26 września 2014 roku, podjął pracę, nie było to wykonywaniem pracy zarobkowej

w okresie niezdolności do pracy ani wykorzystywanie zwolnienia w sposób niezgodny

z jego celem. Ubezpieczony odzyskał zdolność do pracy z dniem 1 września 2014 roku,

w związku z czym nie sposób uznać, że w okresie orzeczonej niezdolności do pracy odwołujący świadczył pracę zarobkową i zaskarżoną decyzję zmieniono na podstawie artykułu 477 (14) paragraf 2 kodeksu postępowania cywilnego. Sąd wskazał również, że nie zachodzą przesłanki do żądania zwrotu nienależnie pobranego świadczenia na podstawie artykułu 84 ustęp 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, ponieważ ubezpieczony nie był pouczony o okolicznościach powodujących brak prawa do świadczenia.

W apelacji od wyroku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., zaskarżył wyrok w części uwzględniającej odwołanie, zarzucając naruszenie prawa materialnego, a to artykułu 17 ustęp 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach z ubezpieczenia społecznego z tytułu choroby i macierzyństwa w związku z artykułem 66 ustęp 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, poprzez niesłuszne stwierdzenie, że ubezpieczony prawidłowo zawiadomił Zakład Ubezpieczeń Społecznych o podjęciu zatrudnienia z dniem 1 września 2014 roku, pomimo, że był wówczas na zwolnieniu lekarskim do 26 września 2014 roku i dlatego nie jest zobowiązany do zwrotu nienależnego świadczenia, to jest zasiłku chorobowego.

Organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania oraz przyznanie kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje. Stwierdził, że stan faktyczny nie budzi wątpliwości i wskazuje na to, że w okresie pobierania zasiłku chorobowego ubezpieczony podjął pracę zarobkową. Nie zgodził się ze stanowiskiem Sądu Rejonowego, że ubezpieczony nie naruszył celu zasiłku chorobowego, więc nie powinien zwracać, zdaniem apelującego pobranego zasiłku. Podjęcie pracy przez ubezpieczonego w okresie zasiłkowym jest przesłanką samodzielną i wystarczającą do pozbawienia ubezpieczonego prawa do zasiłku i to za cały okres zasiłkowy. Ubezpieczony nie powiadomił organu rentowego o podjęciu zatrudnienia, a zawiadomienie pracodawcy o podjęciu zatrudnienia pozostaje bez wpływu na ocenę prawną do zasiłku chorobowego.

Sąd II instancji zważył co następuje.

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd II instancji w całości podziela ustalenia dokonane przez Sąd Rejonowy oraz ocenę prawną zawartą w motywach uzasadnienia orzeczenia, przyjmuje ją za własną. Na wstępie należy rozważyć czy pracownik może przerwać okres orzeczonej niezdolności do pracy. Niejednokrotnie zwolnienia lekarskie wystawiane są na wyrost czego potwierdzeniem są wyniki kontroli prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby oraz wystawiania zaświadczeń lekarskich. Są one przeprowadzane przez lekarzy orzeczników ZUS

w oparciu o artykuł 59 ustawy zasiłkowej. Otóż, jeżeli po analizie dokumentacji medycznej i po przeprowadzeniu badania ubezpieczonego lekarz orzecznik ZUS określi wcześniejszą datę ustania niezdolności do pracy niż orzeczona w zaświadczeniu lekarskim za okres od tej daty, zaświadczenie lekarskie traci ważność. Przepisy nie przewidują, żeby lekarz leczący mógł skrócić wystawione przez siebie zwolnienie lekarskie, bowiem taką możliwość posiada jedynie lekarz orzecznik ZUS. Dopuścić jednak trzeba możliwość stawienia się do pracy w sytuacji, gdy ubezpieczony, na przykład pracownik, przedłoży płatnikowi zasiłku, to jest pracodawcy, zaświadczenie od lekarza medycyny pracy o zdolności do pracy albo zaświadczenie lekarza leczącego ze wskazaniem daty odzyskania zdolności do pracy. W takim przypadku okresu objętego zaświadczeniem lekarskim, w czasie którego pracownik podjął pracę, a więc okresu niewykorzystanego zwolnienia lekarskiego, nie traktuje się jako okresu niezdolności do pracy.

Prawo do zasiłku i odpowiednio wynagrodzenia chorobowego wówczas przysługuje z tym, że jedynie za wykorzystany okres zwolnienia i z taką sytuacją mieliśmy do czynienia

w niniejszej sprawie. Reasumując, gdy pracownik uzyska orzeczenie lekarza medycyny pracy o zdolności do pracy na danym stanowisku odpada przyczyna udzielenia zwolnienia lekarskiego na okres od daty wskazanej we wcześniejszym orzeczeniu lekarza orzekającego o niezdolności do pracy. W takiej sytuacji ubezpieczony ma prawo podjąć pracę bez konsekwencji wynikających z artykułu 17 ustawy zasiłkowej. W niniejszej sprawie należało przyjąć, że od dnia 1 września 2014 roku, ubezpieczony nie był osobą niezdolną do pracy, nie pobrał zasiłku chorobowego za okres

wykraczający poza datę ustalonej niezdolności do pracy. W związku z tym nie mogło mieć do niego zastosowanie unormowanie przewidziane w artykule 17 ustęp 1 ustawy z dnia 25 czerwca o świadczeniach z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, bowiem R. O. nie wykonywał pracy zarobkowej w okresie orzeczonej niezdolności do pracy wobec odzyskania zdolności do pracy, ani nie wykorzystywał zwolnienia od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia. Od 1 września 2014 roku nie przysługiwał mu zasiłek chorobowy, czemu Sąd Rejonowy dał wyraz oddalając odwołanie w części dotyczącej prawa do zasiłku chorobowego na okres od 1 września do 26 września 2014 roku. Nie doszło do naruszenia artykułu 17 ustęp 1 ustawy o świadczeniach z ubezpieczenia społecznego z tytułu choroby i macierzyństwa, a zarzut naruszenia artykułu 66 ustęp 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych jest całkowicie chybiony. Przepis ten nie może stanowić podstawy apelacji w sprawach z zakresu o świadczenie z ubezpieczenia społecznego.

Apelację jako bezzasadną oddalono na podstawie artykułu 385 kodeksu postępowania.

(...)

(...).